

Charles Thomas Elliot werd geboren op 13 april 1913 in Parkhill, Ontario, als enig kind van zijn ouders. Zijn vader, majoor Thos. Elliot, sneuvelde in WO1. Zijn moeder, Mabel Jessie Elliot, leefde nog toen haar zoon zich aanmeldde voor actieve dienst in het Canadese leger (1940).

Charles Thomas was lid van de United Church of Canada, zijn beroep was musicus. Hij was ongeveer 1.74 lang, en had donkerbruin haar en blauwe ogen. Hij sprak alleen Engels, en ging niet naar een universiteit of highschool.

Op 17 september 1940 trouwde hij met Kathleen Magladeroy. Kort daarvoor, op 12 juli, had hij zich in London, Ontario, aangemeld voor 'active service' bij het Canadese leger. Hij kreeg de rang van Luitenant, een rang die hij al in oktober 1935 had gekregen tijdens zijn inzet als 'reinforcement officer' voor het Middlesex and Huron Regiment, een 'active militia'.

Charles ging deel uitmaken van het Essex Scottish regiment. Op 15 december 1940 vertrok Charles vanuit Halifax naar Engeland, hij kwam daar de 25^e aan. Tijdens zijn verblijf en training in Engeland werd hem de rang van 'acting Captain' verleend (25 maart 1942).

In juli 1942 raakte Charles betrokken bij een verkeersongeluk: de truck waarin hij zat kreeg een aanrijding met een Churchill-tank. Charles hield er een gekneusde rib en stijve schouder aan over.

Op 18 augustus 1942 werd Charles ingescheept naar Frankrijk, in het kader van 'Operatie Jubilee'. Het plan hield een grootscheepse, gecombineerde aanval door luchtmacht, marine en landmacht, op de Franse stad Dieppe in. Het doel van de geallieerden was een aanval op diverse Franse kustplaatsen, om zo een nieuw front te creëren, waarbij

het voor de Duitsers noodzakelijk zou worden om troepen uit het oosten naar het westen te verplaatsen, waardoor het oostelijk front zou verzwakken.

De aanval op Dieppe, waaraan ook de Fransen meededen, werd -om meerdere redenen- een grote mislukking. Het verlies aan manschappen en materieel was enorm, zo verloor bijv. het Essex Scottish Regiment 90 % van zijn troepen. Meer dan 1000 Canadezen zouden de aanval niet overleven!

In totaal werden er van de 4963 mannen van verschillende regimenten en nationaliteiten (Canadezen, Amerikanen, en Engelsen) die in Engeland waren ingescheept 3374 gedood, gewond of gevangengenomen. Daarvan werden er 1838 als krijgsgevangenen geregistreerd.

Ook Charles Thomas Elliot raakte gewond en werd krijgsgevangen genomen. Zijn vermissing werd op 20 augustus gerapporteerd.

Op 2 september 1942 stierf Charles in Duitsland aan Peritonitis, buikvliesontsteking, als gevolg van een schotwond.

Hij werd tijdelijk begraven in Dieburg, Hessen. Volgens de gegevens van de begraafplaats zou hij zijn gestorven in Res. Lazarett Abteilung A Convikt Bbq., nadat hij gevangen was geweest in kamp Stalag 1XB (Bad Orb-Wegscheide). In dit kamp, ten zuidoosten van Bad Orb, Hessen, verbleven tijdens WW2 meer dan 25.000 krijgsgevangenen, waaronder veel sovjet-soldaten, die slechter behandeld werden dan de anderen. Velen stierven er.

In 1947 werd het lichaam van Charles herbegraven op de militaire begraafplaats in Dürnbach. Een jaar later werd hij herbegraven op de Canadese Militaire begraafplaats in Holten, waar hij rust in plot 4, rij D, graf 14.